

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XVIII. De quibusdam Armenorum ritibus

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

16. Dicunt item, nullum fuisse suorum peccatum, si Dæmones non fissent, qui homines ad tentationem impellerent: ex quo inferebant, peccatum esse simpliciter à Dæmone, & nullo pacto à libero arbitrio.

17. Dicunt etiam esse aliqua peccata ita profus irremissibilia, ut à nullo sacerdote remitti possint, contra illud, quod Christus dixit Petro Matt. 16. *Quodcumque ligaveris super terram erit ligatum & in cælis; & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in cælis.* Ubi qui totum dicit, nihil excludit.

18. Docent quoque Christum surrexisse à mortuis die Sabbati, post pasceven, hora sexta, cum tamen eum surrexisse tertia die omnes Scripturæ testentur, juxta quod ipse salvator promiserat Luc. 28. & Matth. 12.

19. Item omnes homines in sexu virili resurrecturos, nullamque post resurrectionem futurum esse femineum sexum.

20. Negant denique ullum Sacramentum gratiam conferre posse suscipienti, quantumlibet ad illius susceptionem animam suam præparet.

CAPVT XVII.

De quibusdam Armenorum ritibus

Recenstis his & similibus Armenorum erroribus, addit Niceph. lib. 18. *Histor. Ecclesiast. cap. 53.* Dicuntur (ait) habere constitutiones multas divinarum ministeriorum, præter Ecclesiæ traditionem & consuetudinem. Atque ut Monophysitas se esse satis ostendant, digito uno à laeva dexteram versus, se ipsos cruce consignant.

Et Crucem Sanctam, magno Pasceves die, sub terra abscondunt, usque ad magnum Dominicum diem. Tum verò eam lumine per plateam & angelos circumvenientes hinc & inde eam quaerunt, & inventam proferunt.

Tempore autem procedente alios ritus & caeremonias, quæ pietate salva vel observari vel omitti possunt, compleri sunt, peculiaria jejunia instituentes, & sabbatis atque diebus Dominicis magnæ Sanctæ Quadragesimæ, lac, caseum, & ova comedentes, & per panem azymum sacrificiū peragentes, atque id quod Arzibari dicitur jejunium, paulo ante eum diem, quo carniū usus interdicitur, servantes. Hactenus Nicephorus. Hæ autem constitutiones, de quibus Niceph. paulo antè, sunt de quibusdam Armenorum ritibus, qui majori ex parte à consuetudine omnium Ecclesiarum, & à pietate alienissimi videntur, de quibus, alijsque Armenorum consuetudinibus, S. Antonin. ubi supra, sic ait: Armeni siquidem in Sabbato Paschæ comedunt ova & caseum in vespere; dicunt enim, quod Christus resurrexit in vespere sabbati.

Item post pascha comedunt carnes per omnes sextas ferias, quæ sunt septem usque ad Pentecosten.

Diem natalis Domini nesciunt, nullaque festa, vel Vigiliis custodiunt, nec quatuor tempora noverunt.

Per totam Quadragesimam non celebrant, nisi die Sabbati vel Dominicæ, quia dicunt hominem jejunium frangere quoties celebrat, Propter

hanc etiam causam in sextis ferijs non celebrant, ne jejunium frangant.

Diebus autem, quibus carnes comedunt, celebrant, quia tunc non jejunant. Multa verò jejunia faciunt.

In septimana ante Septagesimam, quia dicitur jejunium S. Sergij, à secunda feria usque ab Sabbato jejunare incipiunt.

Et in Sabbato, & in Dominica carnes comedunt.

Idem in hebdomada sequenti faciunt.

In quarta & sexta ferijs oleum & pisces non comedunt, nec vinum bibunt, nec etiam per totam Quadragesimam.

Plurique peccare, qui in Quadragesima comedit pisces, vel oleum, aut vinum bibit, quàm illum qui ad lupanar vadit.

Porro in septimana ante Quadragesimam ita strictè jejunant, quòd in secunda feria penitus abstinent. In die Martis aliquid, sine tamen oleo, & vino manducant. Et in die Mercurij omnino nihil, & in Sabbato comedunt carnes. Et hoc quidem jejunium faciunt majores.

Infantes autem duorum mensium Sacramento communicant, & quoslibet indifferenter.

Tandem odium inter Georgianos & Armenos existit, quòd Georgians dicit: *Si quis vestrum habeat spinam in pede fixam transiens ante Armenorum Ecclesiam, debet spinam sustinere, nec se ad pedem suum evellendi causa inclinare, ne per hoc videatur, ante Armenorum Ecclesiam, ab omnibus Christianis vispendendam, se inclinare.*

Omnes hi, alijsque plures Armenorum nationi adscribuntur errores, non quòd omnes Armeni illis inhaerant, sed quia eorum aliqui aliquibus ex his, alijs verò alijs teneantur hæretibus.

Armenorum errores aperuerunt, atque confutarunt præcipui Patres Chalcedonenis Synodi; Græci nempe atque Latini, qui de Christi Domini incarnatione scripserunt, quòd & strenuè fecerunt etiam Scholastici Theologi, quin & Ricardus Radolphus hoc præstitit, undeviginti libris, quos ad versus Armenorum errores conscripsit, sed cautè legendus est: interdum enim dum alios corrigit, ipse in errores lapsus est, quos noster Thomas Waldensis & alij confutarunt. Et ex antiquioribus contra Armenorum errores scripserunt P. oclus Patriarcha Constantinopolitanus in *Epistola ad Armenos*, S. Nicon in *Traictatu de pejs via Armenorum Religionis*, S. Thom. in *opus. de Armenorum erroribus*, & præcipuè Concilium Florentinum in *Bulla Unionis Armenorum*.

CAPVT XIX.

Pro juvandis Armenis.

Armeni Asiam incolunt in ea parte, quæ est inter Taurum, & Caucasum montes constituta, quorum patria Armenia dicitur à Cappadocia usque ad Caspium mare protensa; cum autem illi Catholicam fidem fuerint edocti, tempore Constantini Imperatoris, sedem Romanam & Apostolicam venerati sunt, ut ex eorum libris, maxime ex actis B. Gregorij, magni Præsulis Armeniæ virique sanctissimi constat. Referunt enim Armeni inter Imperatorem Constantinum, & Tiridatem Re-